

Dankwoord

Dankwoord

Dit is het laatste gedeelte van mijn proefschrift. Echt fantastisch dat het zover is gekomen. Er zijn heel veel mensen die aan dit proefschrift hebben bijgedragen, zowel direct ("Je kunt die proef ook op deze manier doen") als indirect ("Zullen we even een satétje nemen bij de Basket?").

Allereerst wil ik natuurlijk mijn promotor Theo bedanken. Zonder jou was dit proefschrift nooit tot stand gekomen en ik kan met recht zeggen dat ik tijdens mijn verblijf bij de vakgroep Moleculaire Celbiologie (of zoals het nu heet, Cellular Architecture and Dynamics) veel heb geleerd. De volgende keer (niet dat ik nog een keer een promotieonderzoek wil doen) zal ik wel proberen om mijn eigen enthousiasme een beetje te onderdrukken, zodat ik mijn hoofd niet verlies in al die verschillende projectjes. Ik ben in ieder geval blij dat een van de grotere projecten waaraan ik begonnen ben, voortgezet zal worden.

Ook Jan Andries, mijn co-promotor, wil ik bedanken. Bij jou kan je altijd aankloppen voor hulp, advies of een luisterend oor. En dat zijn toch dingen die je tijdens je promotie nodig hebt. Je moet me nog wel een keer revanche geven voor die inmaakpot jeu de boules in Frankrijk.

Verder heb ik met vele andere mensen en groepen mogen samenwerken. Allereerst wil ik Michael bedanken. Samen hebben we toch mooi voor een hoofdstuk in dit en jouw proefschrift gezorgd. Hopelijk gaan we elkaar nog vaker tegenkomen. Ik wens je in ieder geval veel succes met het afronden van jouw promotie.

Rob, je hebt veel ervaring meegenomen naar ons lab, die je graag wilde delen met anderen. Ik heb echt veel van je kunnen leren. Bedankt voor alle hulp die je me hebt gegeven (en dat je me altijd liet winnen met squashen ☺).

Verder wil ik nog de mensen van de BAC bedanken voor hun hulp en materiaal, in het bijzonder Nathalie (die ook in Utrecht bergen werk heeft verzet), Pim, Mark en Yvonne. Mede dankzij jullie hulp zijn er twee mooie hoofdstukken in dit proefschrift gekomen.

Hans de Haard wil ik bedanken voor zijn mateloze enthousiasme en inzet. Ik ben blij dat ik enkele keren met je heb mogen samenwerken. Ik heb er veel van geleerd.

Met Jord heb ik gewerkt aan de VHH microarrays. Een project dat we helaas nog niet hebben kunnen afmaken, maar waar jij in ieder geval mee verdergaat. Ik vond het prettig om met je te werken.

En dan zijn er nog de studenten. Quint, Patrick, Sheen, Annette en Jetske. Als je studenten gaat begeleiden weet je nooit wat voor vlees je in de kuip krijgt. Ik denk dat ik het met jullie goed heb getroffen. Succes met het afronden van jullie studies en promoties.

Toen ik in 2001 met mijn promotieonderzoek begon was er nog geen Llama-lab in Utrecht. Samen met Ilse, Edward (die van Unilever overkwamen) en later ook met Peter, Bart en Nathalie is daar verandering in gekomen. Er moesten destijds wel wat hordes genomen worden, maar het is een tijd geweest waar ik met plezier naar terugkijk. Met Edward en Bart die samen altijd voor de practical jokes zorgden (ik weet nu in ieder geval hoeveel knopen er in een labjas kunnen worden gelegd), en de anderen die er gretig aan meededen, was er elke dag wel wat te beleven. Later zijn daar nog vele mensen bijgekomen, zoals David, Rob, Jord, Smiriti, Hendrik, Mohamed, Bram, Renée en natuurlijk de vele studenten. De gezelligheid in deze groep heeft me geregeld geholpen als het even wat minder ging. Allemaal bedankt! De Llama-groep was daar trouwens niet alleen verantwoordelijk voor. De koffietafel op onze afdeling was een plek waar je altijd wel iemand kon vinden en er werd geregeld iets georganiseerd, zoals de jaarlijkse volleybalwedstrijden, de werknemer-tegen-studenten-voetbalwedstrijden en de jaarlijkse MCB-uitjes. Het zijn momenten waar ik graag aan terugdenk! Speciaal wil ik mijn kamergenoten José en Maarten bedanken voor al jullie hulp en de leuke tijd die ik met jullie doorbracht. Ik vond het prettig om bij jullie op de kamer te zitten. Het was top.

Ook wil ik mijn nieuwe collega's van het LUMC in Leiden bedanken. Het was niet altijd even makkelijk om mijn proefschrift te schrijven naast mijn postdoc-baan. Mede door jullie enthousiasme en gezelligheid heb ik de energie gehad om mijn proefschrift af te ronden. Ik verheug me op de toekomst.

Bij mijn vrienden vond ik gelukkig ook veel gezelligheid en steun. Zoals van mijn paranimfen Andras en Maarten. Aan jullie heb ik altijd veel gehad. Ik hoop dat de squashavonden, terrasbezoekjes, poolavonden en etentjes in de toekomst gewoon blijven doorgaan.

Hans Paalman, bedankt voor de leuke etentjes en snookeravonden. Nu heb ik eindelijk tijd om een keer in België langs te komen.

Alle vrienden die ook aan een promotieonderzoek zijn begonnen, Joost, Dennis, Sylvia, Daan, Colette... Jongens, succes!!

En natuurlijk alle andere vrienden: uit mijn Unilever-tijd in Engeland, mijn basis- en middelbare school en van de squashclub.

Dan zijn daar natuurlijk nog de familieleden (van mij en Titia) met in het bijzonder pa, ma en Sietske. Jullie betekenen heel veel voor me! Bedankt voor alle steun, rust en gezelligheid.

En dan als laatste (je weet wat ze daarover zeggen); Titia, ik leerde je kennen toen ik net met mijn promotieonderzoek was begonnen, en het zal dadelijk dus wel even wennen worden als ik mijn promotie heb afgerond. Jij bent mijn grootste steun geweest. Ik kan me een leven zonder jou niet meer voorstellen. Je bent heel belangrijk voor me. Dadelijk gezellig met zijn drieën. Poemel... bedankt!